

دیدار خاتمی با فرمانده «ناتو»
دروغ است

۲ صفحه

کیفیت اثبات محاربه
مهم است

۲ صفحه

زمان انتخابات مجلس شورای اسلامی و خبرگان اعلام شد

کدام انتخابات؛ حضور حداکثری مردم یا حداقلی؟

۲ صفحه

واکنش رسمی ایران به همراهی چین

با بیانیه‌های عربستان و کشورهای عربی چه خواهد بود؟

پایان ماه عسل چینی!

۲ صفحه

گروسی: پاسخ ایران به پرسش‌های آژانس الزامی است

خط‌ونشان مدیر کل

آژانس بین‌المللی انرژی اتمی
برای تهران

۲ صفحه

معاون وزیر بهداشت:

۱۰۰ هزار پرستار کم داریم

معاون پرستاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: به حدود ۱۰۰ هزار پرستار دیگر در کشور نیاز داریم. دکتر عباس عبادی در سفر به کرمانشاه در گفت و گو با ایسنا، با اشاره به کمبود پرستار در کشور، گفت: در حال حاضر کشور با کمبود جدی پرستار مواجه است و خود وزارت بهداشت به دنبال این است از هر طریق جذب پرستار داشته باشد. معاون پرستاری وزارت بهداشت گفت: شاخص استاندارد پرستار به ازای هر تخت بیمارستانی ۱٫۸ پرستار است که میانگین کشوری در این زمینه کمتر از یک است و ...

۴ صفحه

نایب رئیس اتاق ایران:

یک سوم واردات کشور، قاچاق است

۵ صفحه

۱۱ صفحه

قتل ۶۷ خبرنگار در سال ۲۰۲۱

سر مقاله

کرم محمدی

وای به روزی که بگنجد نمک

اما در حالی که کمر پخش قابل توجهی از مردم در زیربار تورم و افزایش افسار گسیخته قیمت‌ها، اجاره مسکن، بیکاری، کمبود و قیمت سرسام‌آور دارو و... خم شده است و بخشی از ساکنان این سرزمین در این زمینه مستاصل هستند، اشرافی زدگی کردن نمایندگان مجلس مذموم، غیر اخلاقی و برخلاف وعده‌های زمان انتخابات آنها و دون شان و جایگاه خانه ملت است.

اینان نماینده کدام مردمند؟ مردم دست پینه بسته، زجر کشیده و محروم با مرفهان بی‌درد؟ اینان چگونه خود را انقلابی می‌دانند؟ آیا چنین وکلایی می‌توانند ادعای رهروی از شهدا را داشته باشند؟ با چه رویی به حوزه‌های انتخابیه مراجعه می‌کنند و با مردم روپرو می‌شوند؟ این تبعیض آشکار با کدام موازین اخلاقی، اسلامی و انسانی همخوانی و سختی دارد؟

قرار بود مجلس خانه امید ملت و دست توانای آنها برای تصویب قوانین ضد تبعیض و برقراری عدالت و چشم تیزبین آنان برای نظارت بر اجرای قانون و مقابله با فساد و تبعیض باشد.

آیا برخورداری نمایندگان از بهترین امکانات بهداشتی و درمانی و بیمه‌های آن چنانی با انتظارات

اگر نماینده مجلس مریض شود او را به بهترین بیمارستان می‌برند. نمایندگان مجلس بیمه‌های تکمیلی جداگانه دارند و پول‌های کلانی برای سلامت خودشان خرج می‌کنند. نمایندگان مجلس فقط به بیمارستان‌های خصوصی مراجعه می‌کنند و برای یک جراحی ساده ۶۰ میلیون تومان می‌پردازند!

این کلمات و جملات در مورد نمایندگان کشورهای غیر اسلامی، آمریکا، فرانسه، روسیه، هندوستان و... نیست، بلکه این بخشی از افشاگری آقای دکتر پزشکیان، نماینده مردم تبریز در مجلس یازدهم شورای اسلامی است که در مناظره با آقای خضریان نماینده تهران بیان شده است.

اینکه هریک از ساکنان این کشور به هنگام نیاز به دکتر و درمان، به بهترین و مجهزترین مراکز درمانی مراجعه کنند، نه تنها هیچ ایرادی ندارد بلکه مایه خوشحالی است زیرا نشانه وضعیت مطلوب درآمدها است.

آحاد مردم همخوانی دارد؟ آقایان و خانم‌های نماینده مجلس، بیمارستان کوچک جراحی برای موکلانتان پیش کش، لطف کنید داروهای ضروری مردم را تامین و هزینه رفتن بیمارارن به بیمارستان‌های دولتی را فراهم کنید.

اینگونه ولخرجی‌ها و خود را برتر از مردم دیدن، یعنی کفران نعمت و این کفران و پشت پا زدن به وعده‌ها و پشت کردن به مردم، حتما سقوط شما را از همان نزدیکی که با رای مردم ساخته شده بود، فراهم خواهد کرد. مردم با هیچ یک از شماها عقد اخوت نیست‌اند.

این تبعیض ناروا مصداق این ضرب‌المثل است که: هرچه بگنجد نمکاش می‌زند و وای به روزی که بگنجد نمک

پاید از جناب آقای دکتر پزشکیان که صادقانه این موضوع را افشا کردند صمیمانه سپاسگزاری نمود.

لازم است سایر نمایندگان نیز موضع خود را در ارتباط با این مسئله به صراحت اعلام و نهادهای نظارتی نیز موضوع را مورد بررسی قرار داده و نتیجه را به افکار عمومی اعلام نمایند.

یادداشت

دیباکوحسینی

چین در تعقیب جای پای آمریکا در جهان عرب

آزار دادن غرب نبود. چین در سال گذشته بیش از ۴۲ میلیارد دلار نفت از عربستان وارد کرد که معادل ۷۷ درصد از کل نفت صادراتی از این کشور است. ۱۸ درصد از خریدهای نفتی چین بود. در همین سال، ارزش کل تجارت دوجانبه از ۸۷ میلیارد دلار بالغ شد که ۳۰ میلیارد دلار آن به واردات عربستان از چین اختصاص دارد و ۱۴ میلیارد دلار به صادرات غیرنفتی عربستان به چین. سرمایه‌گذاری چین در دلداری عربستان در تاسیسات پتروشیمی در شمال شرق چین که دیگر سرمایه‌گذاری‌های مشابه در استان‌های فوجیان و شجیانگ را تکمیل می‌کند، نشانه‌هایی از عمق گرفتن بی‌سابقه روابط اقتصادی و صنعتی این دو کشور است. همه اینها در کنار مشارکت عربستان سعودی در تامین انرژی برای پروژه‌های جاده ابریشم در آسیای مرکزی و دعوت از شرکت‌های چینی برای سرمایه‌گذاری در انرژی‌های خورشیدی که با سفر اخیر شی به ریاض با موافقتنامه‌های متعدد دیگری در این رابطه تقویت شده، حاکی از دوران تازه‌ای از روابط ریاض و پکن و به معنای دیگر، عمیق‌تر شدن جای پای چین در جهان عرب است. گذشته از آثار و پیامدهای اقتصادی این همکاری‌ها و مزایای ژئوپولیتیک که رهبران دو کشور جستجو می‌کنند، ریاض امیدوار است که علاوه بر عقب ماندن از کاروان توسعه به منظور تغییر رفتار ایران استفاده کند؛ نفوذی آسیایی به رهبری چین، از نفوذ این کشور بر ایران به منظور تغییر رفتار ایران استفاده کند؛ نفوذی که هیچ‌کدام از کشورهای غربی از آن برخوردار نیستند. همینطور تلاش‌های عربستان، ممکن است حاوی این پیام به ایران باشد که ظهور چین و افول تدریجی آمریکا، چیزی از ارزش استراتژیک عربستان در چشم قدرتهای بزرگ کم نمی‌کند. چه دوست داشته باشیم یا نه، در جریان جابه‌جایی قدرت میان آمریکا و چین، این ابرقدرت آسیایی در حال تبدیل شدن به همان چیزی است که آمریکا در یک قرن گذشته بوده است. یک ابرقدرت نشنه انرژی که ناگزیر است در مقیاس‌های بزرگ فکر و عمل کند. ابرقدرتی که به امنیت و ثبات منابع، کریدورها و بازارهای بین‌المللی بیش از هر رابطه صرفاً دوستانه‌ای اهمیت می‌دهد.

جای تعجبی نخواهد داشت که با گذشت سال‌ها افزایش نفوذ و قدرت چین در خلیج فارس، این قدرت نوظهور نیز از همان الگوریتمی در مناسبات خود با کشورهای عرب و ایران پیروی کند که دولت‌های غربی تانکون کوتاه و صرفاً جهت

نگرانی‌های ایران بی‌توجه بود، مقوم نتیجه‌گیری آنها درباره اتکناپذیری آمریکا شد. ادبیات تحقیرآمیز دولت دونالد ترامپ خطاب به عربستان سعودی، بی‌اعتنایی آمریکا به تعهدات امنیتی خود به این کشورها به نحوی که بازتاب ارزش‌های اخلاقی و استراتژیک آن در حمایت از متحدان سنتی خود در این منطقه از جهان باشد، اوضاع را بدتر کرد. در نهایت، تنش میان آمریکا و عربستان در پیامد قتل جمال خاشقچی و حمایت دولت بایدن از بازیابی دیپلماسی از دست رفته با ایران، همان نقطه‌ای بود که به نظر می‌رسد باید یک شوک تعیین‌کننده به مناسبات آمریکا و عربستان سعودی و البته در مقیاسی وسیعتر میان آمریکا و کشورهای عرب خلیج فارس تلقی شود.

همانطور که انتظار می‌رفت تنها پاسخ معقول به این سردی روابط، در نظر گرفتن تعمیق همکاری این کشورها با چین و روسیه بود؛ کشورهایی که خود را در یک رویارویی ژئوپولیتیکی و سرنوشت‌ساز با ایالات متحده می‌بینند و البته تا اندازه زیادی در سوق دادن نظام جهانی به یک نظام چندقطبی و با محدودیت‌های بیشتر برای غرب موفق بوده‌اند. این واقعیت که ایالات متحده در سال‌های اخیر به بهره‌برداری از نفت شیل، به استقلالی ناگهانی از واردات نفت از خلیج فارس دست یافته و در طرف مقابل، چین بطور فزاینده‌ای به نفت خلیج فارس وابستگی بیشتری پیدا کرده، قلب مفهوم اقتصادی روابط عربستان سعودی و چین است که مورد حمایت سایر کشورهای عربی نیز قرار دارد. مقاومت عربستان برای افزایش تولید و کاهش قیمت نفت که خواسته با ناخواسته به خدمت اهداف روسیه در وارد آوردن فشار به غرب نیز درآمد، تا جایی پیش رفت که مشارکت عربستان در تشکیل اوپک پلاس، اقدامی در ضد منافع آمریکا تعبیر شد.

عربستان سعودی تانکون حاضر نشده که موضعی در انتقاد از روسیه در جنگ علیه اوکراین اتخاذ کند و به نظر می‌رسد، ضمن حفظ فاصله خود از مسکو و ماجراجویی‌های اروپایی آن، از پیشرفت‌های رخ داده در یادآوری نقش بالقوه و از راه دوری که عربستان سعودی می‌تواند در امنیت اروپا و نظم ژئوپولیتیکی آمریکایی ایفا کند، بهره بگیرد.

اما همکاری با چین، با انگیزه‌های بیش از یک تنبیه ساده پشتیبانی می‌شود. دعوت از پکن برای سهامداری ۴۹ درصد از توسعه لوله‌های انتقال نفت در سال ۲۰۲۱، یک سیگنال کوتاه و صرفاً جهت

سفر شی چین پینگ، رئیس جمهور چین به ریاض برای شرکت در نخستین نشست سران چین و عرب با همه اهمیتی که برخوردار است، یک تغییر رویکرد عمده در نگرش ریاض و پکن محسوب نمی‌شود.

مدت‌هاست که علاقه عربستان سعودی به گسترش روابط با چین و بطور متقابل اشتیاق چین به کسب نفوذ بیشتر اقتصادی و سیاسی در جهان عرب و مناطق خلیج فارس و آسیای غربی آشکار شده است. این علاقه دوجانبه را می‌توان در درک تدریجی اما مستمری جستجو کرد که در یک دهه گذشته شتاب چشمگیری پیدا کرده است. تردید درباره عبور از جهان چندقطبی به ساختاری که احتمالاً شبیه به یک جهان چندقطبی است، به گذشته‌ها مربوط می‌شود. هیچ کشوری نیست که همچنان دچار سوتفاهم نسبت به توانایی آمریکا نسبت به ادامه رهبری چالش‌ناپذیر جهانی باشد. هیچ‌کدام از متحدان سنتی آمریکا از جمله عربستان سعودی و کشورهای حاشیه خلیج فارس نمی‌خواهند آخرین جوامعی باشند که به این واقعیت پی می‌برند. تأخیر در به رسمیت شناختن اینکه قرن بیست و یکم، به سادگی یک قرن آمریکایی نخواهد بود می‌تواند به بهای عقب ماندن از بازصورت‌بندی جهانی باشد که کشورها یکبار دیگر فرصتی کم نظیر برای تعریف جایگاه خود در سلسله مراتب اقتصادی و سیاسی جهانی پیدا می‌کنند.

بازبینی سیاست خارجی عربستان در اتکای بیش از حد به ایالات متحده از سال ۲۰۱۱ و همزمان با وقوع انقلاب‌های عربی آغاز شد؛ جایی که رفتارهای مذموب آمریکا به ویژه در عدم حمایت از حسنی مبارک رئیس‌جمهور مخلوع مصر حاوی این پیام برای متحدان عرب بود که در مواجهه با بی‌ثباتی‌های درونی نباید روی حمایت آمریکا از خود حساب کنند.

این بی‌اعتمادی بعدها در جریان عدم مداخله مستقیم آمریکا در سوریه و به هدف سرنگونی بنشار اسد تکرار شد؛ همچنین در خودداری واشنگتن برای مقابله با آنچه عبور دولت بنشار اسد از خط قرمز استفاده از تسلیحات شیمیایی نامیده شده بود. از اینها مهمتر، توافق هسته‌ای با ایران درحالی‌که از نقطه نظر کشورهای عرب، به

و دغدغه‌های سیاسی و اجتماعی صحبت کنند؟ چرا صحیح دیروز در همایش گام دوم شورای عالی انقلاب فرهنگی در مسیر تحول که به مناسبت سالروز تشکیل این شورا برگزار شد، طی سخنانی ضمن ابراز امیدواری نسبت به اینکه «همه ما وظیفه خود را بشناسیم و به وظیفه خود عمل کنیم»، گفت: برای تحول که عنوان این جلسه است طبیعتاً لازم است نگاه تحولی داشته باشیم، نگاه باید نگاه دقیق و کارشناسی و نقادانه باشد نسبت به آنچه از این شورا انتظار می‌رفت که انجام شود.

وی گفت: البته همه مباحثی که من قصد دارم در حوزه فرهنگ و موضوع مأموریت شورای عالی انقلاب فرهنگی عرض کنم حتی ناظر بر آنچه که رهبری فرمودند، بحث عدالت است. باید دقت کنیم که عدالت را یک امر محدود نبینیم، دوستان در اینجا صرفاً در بحث عدالت آموزشی و فرهنگی بحث می‌کنند درحالی‌که ما در مفاهیم اسلامی بعد از توحید هیچ مفهومی گسترده‌تر از عدالت نداریم. رئیسی با تأکید بر اهمیت مساله «پرورش» در کنار «آموزش»، گفت: در اینجا گفته شد که چرا بخش پرورش تعطیل شده است، همان وقتی که این بخش تعطیل شد، یک رنگ خطر بود. من در روز ۱۳ آبان بعد از سخنرانی به اردوگاه شهید باهنر رفتم و در آنجا در بحث‌های مسیاری دیدار داشتم از نماز ظهر تا ساعت ۳ و ۴ عصر نشستیم و صحبت کردیم. این دانش‌آموزان در آنجا به من گفتند که در این مدارس به ما درس را خوب یاد می‌دهند اما چرا جلسهای گذاشته نمی‌شود که با ما پیرامون مسائل

حجت‌الاسلام سید ابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور صحیح دیروز در همایش گام دوم شورای عالی انقلاب فرهنگی در مسیر تحول که به مناسبت سالروز تشکیل این شورا برگزار شد، طی سخنانی ضمن ابراز امیدواری نسبت به اینکه «همه ما وظیفه خود را بشناسیم و به وظیفه خود عمل کنیم»، گفت: برای تحول که عنوان این جلسه است طبیعتاً لازم است نگاه تحولی داشته باشیم، نگاه باید نگاه دقیق و کارشناسی و نقادانه باشد نسبت به آنچه از این شورا انتظار می‌رفت که انجام شود.

وی گفت: البته همه مباحثی که من قصد دارم در حوزه فرهنگ و موضوع مأموریت شورای عالی انقلاب فرهنگی عرض کنم حتی ناظر بر آنچه که رهبری فرمودند، بحث عدالت است. باید دقت کنیم که عدالت را یک امر محدود نبینیم، دوستان در اینجا صرفاً در بحث عدالت آموزشی و فرهنگی بحث می‌کنند درحالی‌که ما در مفاهیم اسلامی بعد از توحید هیچ مفهومی گسترده‌تر از عدالت نداریم. رئیسی با تأکید بر اهمیت مساله «پرورش» در کنار «آموزش»، گفت: در اینجا گفته شد که چرا بخش پرورش تعطیل شده است، همان وقتی که این بخش تعطیل شد، یک رنگ خطر بود. من در روز ۱۳ آبان بعد از سخنرانی به اردوگاه شهید باهنر رفتم و در آنجا در بحث‌های مسیاری دیدار داشتم از نماز ظهر تا ساعت ۳ و ۴ عصر نشستیم و صحبت کردیم. این دانش‌آموزان در آنجا به من گفتند که در این مدارس به ما درس را خوب یاد می‌دهند اما چرا جلسهای گذاشته نمی‌شود که با ما پیرامون مسائل

پایگاه خبری مردم‌سالاری آنلاین
www.mardomsalari.ir
روزنامه مردم‌سالاری
www.mardomsalari.ir/newspaper